

світових імпортерів, тоді коли Україна була лише 50-м напрямком для італійського експорту й 44-м партнером-постачальником товарної продукції до Італії [6].

В співробітництві між українськими областями та італійськими регіонами спостерігається непропорційність товарообміну, що знижує рівень реалізації економічного потенціалу багатьох українських регіонів і створює низку проблем, пов'язаних з ефективністю використання наявних природних, виробничих і трудових ресурсів. Існує сильна експортно-імпортна залежність України від товарної торгівлі з Італією з домінуванням експорту українських сировинних і продовольчих товарів та імпорту італійських високотехнологічних товарів. Тому Україна зацікавлена у збільшенні обсягів зовнішньоторговельних зв'язків із Італією в умовах російської військової агресії, у тому числі й на регіональному рівні [6].

Проведений аналіз товарного торговельного співробітництва між Україною й Італією показує, що останнім часом посилилася двостороння торговельно-економічна співпраця, незважаючи на зовнішні виклики. Стійкі торговельні зв'язки між двома країнами здатні адаптуватися в складних і мінливих умовах світової політики й економіки.

Список використаних джерел: 1. Зовнішньоекономічна діяльність. Географічна структура зовнішньої торгівлі України товарами. *Державна служба статистики України*. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> 2. Країни за товарною структурою зовнішньої торгівлі. *Державна служба статистики України*. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/index.html> 3. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> 4. Спільна заява з питань економічних відносин між Урядом України і Урядом Італійської Республіки. *Зібрання чинних міжнародних договорів України*. Офіційне видання / за ред. А. М. Зленка. Т. II, Кн. 1. К., 2002. С. 332–334. 5. Сукач О. О. Активізація зовнішньої торгівлі товарами між Україною та Італією. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/09/323.pdf> 6. Торгово-економічне співробітництво між Україною та Італією. *Посольство України в Італійській Республіці, в Республіці Мальта та в Республіці Сан-Марино (за сумісництвом)*. URL: <https://italy.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/3155-trade>

УДК 502.174:338.45(477)

Павловська Тетяна, Баранчук Фаїна

pavlovska.tatjana@vnu.edu.ua; fbarancuk@gmail.com

Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

НЕБЕЗПЕЧНІ ВІДХОДИ В УКРАЇНІ: СТАН ПРОБЛЕМИ У СВІТЛІ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН ТА ВОЄННИХ ЗАГРОЗ

Проблема поводження з небезпечними відходами є однією з найгостріших екологічних загроз сучасності. В умовах інтенсивного розвитку промисловості, збільшення чисельності населення, науково-технічного прогресу цивілізації відбувається зростання обсягів споживання токсичних речовин, що створює серйозну загрозу для довкілля та здоров'я людини. В Україні ця проблема особливо актуальна через недостатній розвиток системи переробки й утилізації відходів, низький рівень екологічної свідомості й застарілі технології виробництва. Крім того, у період воєнних дій, які, на жаль, тривають на території країни, значно збільшується обсяг небезпечних відходів військового та медичного походження, що потребує оперативного реагування й відповідного управління. Таким чином, питання моніторингу, класифікації та безпечного поводження з небезпечними відходами є одними з ключових для забезпечення екологічної рівноваги та гарантій захисту навколишнього середовища з метою сталого розвитку держави та її регіонів [2].

Класифікація небезпечних відходів в Україні базується на їхніх фізико-хімічних властивостях і ступенях небезпеки. У 2023 р. вступив у дію новий порядок класифікації, що замінив попередні норми. Раніше діяли ДСТУ 4161-2003 та чотирикласова система небезпеки відходів, а також Закон України «Про відходи» № 1075-IX (2020). Цей закон втратив чинність на підставі Закону № 2320-IX «Про управління відходами», який набрав силу 23 червня 2023 р. [1]. Існуючі раніше поняття «класи небезпеки відходів (I–IV)» та «категорії медичних відходів (А–Д)» більше не використовуються. Новий закон вводить класифікацію відходів, що є більш гнучкою й відповідає європейським стандартам (це виконання Україною зобов'язань щодо імплементації європейських директив, зокрема Рамкової директиви про відходи 2008/98/ЄС) [5]. Для впровадження нових правил 20 жовтня 2023 р. Постанова Кабінету Міністрів України № 1102 затвердила Порядок класифікації відходів і Національний перелік відходів, який містить 20 груп і понад 800 видів відходів. Відходи тепер поділяються на дві основні категорії – небезпечні та відходи, що не є небезпечними, й класифікуються за кодами відповідно до їх властивостей і походження. Небезпечні відходи – «відходи, що мають такі фізичні, хімічні, біологічні чи інші небезпечні властивості, які створюють або можуть створити значну небезпеку для навколишнього природного середовища й здоров'я людини та які потребують спеціальних методів і засобів поводження з ними» [1; 9, с. 76]. До таких властивостей відносять: вибухонебезпечність, окисну здатність, легкозаймистість, подразнювальну здатність, вибіркову токсичність для окремих органів-мішеней, токсичність при аспірації, гостру токсичність, канцерогенність, корозивність, інфекційність, токсичність для репродуктивної системи, мутагенність, здатність виділяти гостротоксичний газ, сенсibiliзуючу здатність, екотоксичність [7]. Такі властивості небезпечних відходів можуть призводити до забруднення ґрунтів, водних ресурсів й атмосферного повітря, накопичення токсичних речовин у біологічних ланцюгах, загрожувати здоров'ю людей.

Щороку впродовж останнього десятиліття в Україні всіма видами економічної діяльності утворюється близько 500 тис. т відходів I–III класів небезпеки (рис. 1). Насамперед, це відходи лугів, кислот та солей, чорних металів, осади промислових стоків, тваринні екскременти, сеча та гній [8, с. 26; 10]. Згідно пояснень Держстату України дані обсягів небезпечних відходів можуть ще уточнюватися, оскільки на території країни ведуться військові дії. Так, за 2010–2013 роки дані про обсяги небезпечних відходів наведено без урахування тимчасово окупованої території АР Крим, м. Севастополя, за 2014–2020 рр. – також без частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, за 2022–2022 рр. – без урахування тимчасово окупованих територій та деяких територій, на яких ведуться (велися) бойові дії [10].

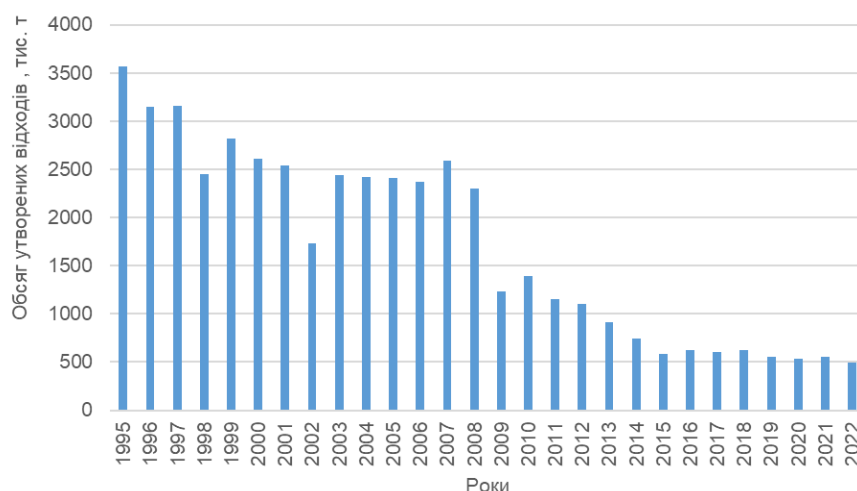

Рис. 1. Обсяг утворених в Україні відходів I–III класів небезпеки усіма видами економічної діяльності, тис. т (за даними [8–10])

У 2024 р. в Україні обсяги небезпечних відходів становили 592 тисячі тонн. Майже третина з них (184 тис. тонн) утворилася в Запорізькій області. Це зумовлено високою концентрацією тут підприємств важкої промисловості, зокрема металургійних і хімічних виробництв. Друге місце посідає м. Київ (61 тис. тонн), що має як розвинену промисловість, так і великі медичні центри, сервісні, логістичні та будівельні компанії, які теж є джерелами небезпечних відходів. До числа лідерів за утворенням небезпечних відходів входять також Львівська (53,8 тис. тонн), Дніпропетровська (52,0 тис. тонн) та Волинська (37,1 тис. тонн) області, де вплив промислових, особливо гірничо-добувних (зокрема, вугільних) підприємств, підприємств з переробки вторсировини, а також аграрних галузей сприяє великому утворенню токсичних речовин. Деякі регіони мають низькі показники обсягів утворення небезпечних відходів через відсутність статистичної інформації внаслідок ведення активних бойових дій на їхній території, окупації чи тимчасової втрати контролю над ними [3].

Понад третину (34,1 %) обсягу небезпечних відходів в Україні становлять відходи нерудної промисловості, медичних установ – 13,6 %, агросектору – 11,1 %. По 4–6 % утворених небезпечних відходів припадає на харчову, вугільну промисловість, водопостачання, металургію, виробництво електроніки. Інші галузі, як-от операції з нерухомістю, хімічна, газова та енергетична промисловість, забезпечують частки від одного до трьох відсотків (рис. 2). Така структура ілюструє складну та багатогалузеву природу проблеми [3].

Рис. 2. Сектори економіки з найбільшим утворенням небезпечних відходів в Україні в 2024 році (побудовано за даними [3])

Пріоритетом першого порядку в управлінні відходами є запобігання утворенню відходів. Важливим напрямом стає впровадження принципу мінімізації утворення відходів шляхом повторного використання ресурсів і запровадження циркулярної економіки [6, с. 5; 8, с. 51]. Безпечне поводження з небезпечними відходами передбачає впровадження сучасних технологій їх утилізації. У зв'язку з цим зростає роль екологічних, соціальних і корпоративних стандартів (ESG), які стимулюють підприємства підвищувати прозорість, екологічну відповідальність й ефективність природокористування [3]. Суб'єкти господарювання, що здійснюють збирання та оброблення небезпечних відходів, повинні отримати ліцензію, пройшовши обов'язкову перевірку відповідності їх матеріально-технічної бази встановленим вимогам [4]. Згідно Реєстру ліцензій на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами в Україні станом на 2023 р. функціонує 188 підприємств, що мають ліцензію за здійснення діяльності пов'язаної з

управлінням небезпечними відходами. На жаль, чимало областей України (Волинська, Тернопільська, Хмельницька, Чернівецька, Луганська, Чернігівська) не мають жодного підприємства, яке б мало діючі потужності для переробки, знешкодження, утилізації, видалення чи захоронення небезпечних відходів, а в зоні активних бойових дій та тимчасово окупованих території (Запорізької, Сумської, Донецької, Луганської, Дніпропетровської, Харківської областей) зростає екологічна небезпека через відсутність можливостей забезпечити належну технічну експлуатацію місць видалення відходів [8, с. 28–29].

Отже, проблема управління небезпечними відходами в державі є не лише екологічною, а й географічною, економічною й соціальною. Її актуальність зумовлена зростанням обсягів токсичних речовин внаслідок белігеративних дій та окупації територій. При цьому джерелами утворення небезпечних відходів також залишаються промислові та сільськогосподарські підприємства, підприємства з утримання й обслуговування автотранспорту, будівельні компанії, медичні заклади тощо. Проте навіть в умовах воєнного стану Україна поступово вдосконалює систему управління відходами, орієнтуючись на європейські стандарти, удосконалюючи законодавство й упроваджуючи сучасні технології. Це є запорукою підвищення екологічної безпеки, збереження природних ресурсів і забезпечення сталого розвитку держави та її регіонів.

Список використаних джерел: 1. Закон України № 2320-IX «Про управління відходами» від 23.06.2023. *Відомості Верховної Ради*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2320-20#Text> 2. Звіт про стан виконання у 2023 році Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року: затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.04.2021 р. № 443. Київ, 2023. 3. Небезпечні відходи в Україні: де, ким і як створюється найбільше токсичних речовин. URL: <https://youcontrol.com.ua/data-research/nebezpechni-vidkhody-v-ukrayini-de%2C-kym-iyak-stvoriuietsia-naybilshe-toksychnykh-rechovyn/> 4. Небезпечні відходи у цифрах. *Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України*. URL: <https://mepr.gov.ua/usefullinks/nebezpechni-vidhody-u-tsyfrah/> 5. Новий порядок класифікації відходів в Україні: що змінилося? *Укрекопром: науково-виробнича компанія*. URL: <https://ueco.com.ua/news/noviy-poryadok-klasifikacii-vidhodiv-v-ukrayini-shcho-zminilosya> 6. Павловська Т., Білецький Ю., Авдіюк О. Управління відходами у Волинській області. *Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації* : зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Переяслав, 31 серпня 2024 р.). Переяслав. 2024. Вип. 108. С. 5–9. 7. Постанова Кабінету Міністрів України № 1102 «Про Національний перелік небезпечних відходів» від 20.10.2023. Київ, 2023. 8. Проект національного плану управління відходами України до 2033 року. *Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України*. URL: <https://mepr.gov.ua> 9. Статистичний щорічник України за 2023 рік. Київ: Державна служба статистики України, 2024. 266 с. 10. Утворення та поводження з відходами I–III класів небезпеки за категоріями матеріалів. *Державна служба статистики України*. URL: https://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2018/ns/upvl_III/arch_upvl_III_u.html

УДК 911.3:314

Гаврікова Ірина, Кравченко Катерина

iryna.gavrikova@student.karazin.ua; Kateryna.kravchenko@karazin.ua
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ СТАТЕВО-ВІКОВОЇ СТРУКТУРИ УКРАЇНЦІВ ІЗ ТИМЧАСОВИМ ЗАХИСТОМ У КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Після початку повномасштабної збройної агресії російської федерації проти України у 2022 р. мільйони громадян, переважно жінки, діти та люди похилого віку,

ЗМІСТ

ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ РЕГІОНІВ

Гукалова Ірина	До дискурсу про соціальну резильєнтність	3
Влах Мирослава	Концептуальні основи геополітичної конкуренції: систематизація понять та тенденції розвитку	6
Дронова Олена	Антропоцен, неоліберальна глобалізація, війна й віра у громаду	10
Поручинський Володимир, Куцевич Артур, Куцевич Микола	Сучасна урбанізація: основні тенденції та проблеми	13
Венгрин Дар'я	Урбаністичні дослідження в контексті концепції сталого розвитку	14

ГАЛУЗЕВІ СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕГІОНІВ

Смирнов Ігор, Любіцева Ольга	Світові проблеми логістики: логістика в Африці	18
Довгань Наталія	Особливості системного політико-географічного аналізу територіально-політичних систем мезо- та макрорівня	22
Волков Денис, Ключко Людмила	Стан і роль будівельної галузі у соціально- економічному розвитку Харківської області та України загалом	25
Ткаченко Леонід, Ключко Людмила	Соціально-економічний розвиток сільських територій України в умовах війни: виклики, можливості, перспективи	28
Гавріков Артем	Виробництво олійних культур в Україні: сучасні тенденції та їх роль у забезпеченні продовольчої безпеки	33
Мандрик Ірина, Лесік Вікторія	Сучасна структура зовнішньої торгівлі США	35
Лажнік Володимир	Динаміка та сучасний стан зовнішньої торгівлі товарами України з Італією	37
Павловська Тетяна, Баранчук Фаїна	Небезпечні відходи в Україні: стан проблеми у світлі законодавчих змін та воєнних.....	42
Гаврікова Ірина, Кравченко Катерина	Особливості статево-вікової структури українців із тимчасовим захистом у країнах Європейського Союзу	45
Слащук Андрій, Качаровський Роман, Трофимчук Денис	Трансформація етнічного складу населення Луцької міської територіальної громади у період кінця XIX – початку XXI століття	49
Слащук Андрій, Качаровський Роман, Лесік Вікторія	Сучасний стан населення міста Камінь-Каширський	51

Нємець Олексій	Креативні хаби та простори України: суспільно-географічні особливості та проблеми	54
Гусєва Наталія	Україна в глобальній системі вимушених міграцій населення	59
Думнов Олександр	Регулювання ринку праці: досвід країн Європейського Союзу	64

РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК І ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ

Палеха Юрій, Маслова Марія	Взаємозв'язок стратегічного та просторового планування в умовах євроінтеграції та відбудови України	68
Голуб Геннадій	Просторове планування територіальних громад у Волинській області: проблеми та перспективи	70
Кухтаров Дмитро, Гнатюк Олексій	Порівняльне дослідження субурбанізаційних процесів у Вишневому та Боярці як містах-супутниках Києва	72
Гнатюк Олексій, Кононенко Олена	Сприйняття центру міста Києва: аналіз меж, осередків та повсякденних практик.....	75
Кравченко Катерина	Визначення особливостей трансформації міських агломерацій України на основі лідарних знімків	78
Пацюк Вікторія, Казаков Володимир	Індустріальна культура як концептуальна основа регенерації індустріальної спадщини	83
Голуб Геннадій	Реформа децентралізації у Волинській області: динаміка, результати та перспективи	87
Маковецька Лариса, Баранчук Фаїна	Роль міжмуніципальної співпраці у зміцненні стійкості Луцької громади в умовах воєнних викликів	88
Пугач Сергій, Мозолук Олег, Куньчик Ганна	Можливості використання ГІС-технологій для аналізу ринку нерухомості	90
Мельнічук Михайло, Скочук Нестор	Організація та просторове планування природокористування Маневицької територіальної громади	92
Криволапов Валерій	До питання оцінки людського капіталу регіону з позиції суспільної географії	95
Маляренко Костянтин	Тенденції просторових змін в Україні в контексті децентралізації	98

ПРИРОДНО-ГЕОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ ТА РЕСУРСИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Чернюк Ганна	Оцінка потенціалу природних ресурсів і природних умов в областях Поділля	101
Літвінчук Вадим	Географія рідкоземельних та критично важливих мінералів Європи та їх значення	104
Літвінчук Вадим	Географія критично важливих та рідкоземельних мінералів України, їх значення та перспективи	107
Гоц Тетяна, Тарасюк Ніна	Крига Арктики в умовах прояву глобального потепління	110

Тарасюк Ніна, Ганущак Мар'яна	Комплексна оцінка природних умов регіону для потреб адаптації до змін клімату	112
Jelinska Agata, Jezierska-Thöle Aleksandra, Obodovskyi Oleksandr	Potencjał hydroenergetyczny rzeki Raduni i jej wykorzystanie gospodarczo-turystyczne	115
Павловська Тетяна, Ганущак Мар'яна, Погосян Олександр	До проблеми ризиків підтоплення заплави нижньої течії р. Стохід (гідропост «Любешів»)	119
Стельмах Валентина, Теребейчик Ірина	Сезонна мінливість параметрів кривої витрат річки Вижівка (гідропост Стара Вижівка, 1990–2024 рр.)...	122
Мельнійчук Михайло, Дмитроца Надія	Водно-стоковий режим річки Вижівка	126
Черевко Юлія, Полянський Сергій, Качаровський Роман	Гідроекологічний стан басейну річки Полтви	128
Саченок Роман	Про систему водопостачання та водовідведення м. Києва	132
Гудзевич Анатолій	«Джерело Вишенське» як відображення соціально-економічних й природоохоронних процесів м. Вінниці	134
Лісовський Андрій, Придеткевич Станіслав, Матуз Ольга	Енергетичний потенціал Хмельницької області та напрями його ефективного використання	137
Войтків Петро, Іванов Євген, Тататута Єгор	Рационалізація землекористування та обґрунтування пріоритетних напрямів сталого розвитку Судовишлянської територіальної громади	140
Мамонтов Назарій, Карпюк Зоя	Геоєкологічний стан водойм Камінь-Каширського району	145
Боровко Дмитро, Нетробчук Ірина	Сучасний стан та шляхи оптимізації водойм Ковельського району	147

РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТСЬКІ РЕСУРСИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В РЕГІОНАХ

Москаленко Антон, Ключко Людмила	Стійкий розвиток туризму як об'єкт суспільно- географічного аналізу	150
Смирнов Ігор Любіцева Ольга	Точка на мапі: острів Біоко (колишній Фернандо По) у складі держави Екваторіальна Гвінея (історія, географія, екологія й туризм)	154
Rabant Hubert	Zagospodarowanie turystyczne szlaku wodnego Wisła–Odra	157
Essing-Jelonkiewicz Patrycja, Gonia Alicja	Turystyka zrównoważona miejscowości nadmorskich – studium przypadku miasta Łeba	160
Майстер Андрій, Куницький Михайло	Сучасний стан розвитку міжнародного онлайн-ринку туристичних послуг	164

Омельченко Наталя, Давидов Олексій	Візит-центри у національних природних парках України: стан і перспективи розвитку	168
Чижевська Лариса, Карпюк Зоя, Качаровський Роман, Чижевський Тадеуш	Природний рекреаційний потенціал Устилузької ТГ Володимирського району Волинської області	170
Потапова Алла, Семенюк Роман	Розвиток екотуризму як напрям регіонального розвитку Берестечківської територіальної громади ..	172
Єрко Ірина, Мельник Надія, Качаровський Роман, Яцуняк Віктор	Роль історико-культурних ресурсів у розвитку індустрії гостинності: регіональний аспект	175
Безсмертнюк Тарас	Заказники у структурі природно-антропогенних рекреаційно-туристських ресурсів Дубенського району Рівненської області	177
Мандрик Ірина, Дрищан Дарина	Сучасний стан розвитку туризму в країнах Північної Європи	182

ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ГЕОГРАФІЇ ТА ЕКОНОМІЦІ

Потапова Алла	Актуальні виклики розвитку географічної науки й освіти у контексті реформування вищої школи	186
Потапова Алла, Кулик Катерина	Дослідження рівня пізнавального інтересу та шляхів його формування на уроках географії	188
Мандрик Ірина, Мичка Ірина	Методичні особливості розроблення компетентісно орієнтованих завдань із географії в 10 класі	190
Дубич Богдан, Потапова Алла	Використання штучного інтелекту під час навчального процесу	192
Мельнійчук Максим, Лажнік Володимир	Використання цифрових карт і геоінформаційних технологій у шкільному курсі географії	193
Маковецька Лариса, Назарук Назар	Освітня цінність краєзнавчого підходу у дослідженні транспортної системи регіону	195
Ткачук Надія	Медіаграмотність у природничій освітній галузі державного стандарту базової середньої освіти	197
Pohrebskyi Taras	Problems of organizing and conducting extra-course work in geography	199
Ткачук Надія, Кошляцький Дмитро	Формування безпекової медіаграмотності учнів у позакласній роботі з географії засобами сучасних медіапроектів	201
Ткачук Надія, Тарасюк Злата	Особливості методики гейміфікації освітнього процесу з географії	203
Мужичок Юрій, Сосницька Ярослава	Інтерактивні форми навчання як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів	205
Поручинська Ірина, Стельмашук Назар, Скороход Орест	Зміст та методика проведення шкільних географічних екскурсій	207
Новосад Оксана, Бандура Станіслав	Компетентнісний підхід як основа формування фінансової відповідальності учнів	209

Капітула Наталія, Качаровський Роман, Слащук Андрій	Поняття методів та форм навчання в сучасній педагогічній науці	211
--	--	-----

**СУЧАСНІ ГЕОІНФОРМАЦІЙНІ, КАРТОГРАФІЧНІ, ГЕОДЕЗИЧНІ
ТА ФОТОГРАММЕТРИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ
РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ**

Безрук Віктор, Костріков Сергій	Урбогеосистема мегаполісу: модель для стійкого відновлення міського середовища	214
Грицевич Володимир	Атласне картографування адміністративно-територіального устрою регіону	216

Наукове видання

Суспільно-географічні чинники розвитку регіонів

Матеріали XI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(м. Луцьк, 6–7 листопада 2025 р.)
(українською, англійською, польською мовами)

Друкується в авторській редакції.

Відповідальність за зміст публікацій
та достовірність даних несуть автори

Верстка: В. Й. Лажнік
Коректура: С. О. Пугач
Обкладинка: Н. Бринчук

Підписано до друку 14.11.2025 р. Формат 60x84 ¹/₁₆.
Ум. друк. арк. 18,32. Зам. 488. Тираж 300.
Папір офсетний. Гарнітура Arial. Друк цифровий.

Видавець і виготовлювач ФОП Мажула Ю. М.
43021, м. Луцьк, вул. Винниченка, 47/35.
Тел. моб. 096 61 66 277, e-mail: y.mazhula@gmail.com
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 7662 від 07 вересня 2022 року